

POSEM EL FOCUS EN LES IMPRESCINDIBLES

Avui, com cada Primer de Maig reivindiquem els drets dels i les treballadores d'arreu del món. Proletariat que en aquesta crisi del Sars-COV-2 ha donat, i continua donant la cara davant el virus. És per això, que aquest any volem posar en el centre del manifest aquestes treballadores i treballadors que ho fan en sectors que s'han demostrat imprescindibles; moltes vegades, mal pagats, amb pitjors condicions laborals, àmpliament feminitzats i que no fan més que perpetuar la bretxa salarial.

És important recordar què hem arribat a aquest punt de precarietat i inestabilitat laboral per culpa de la reforma laboral del Partit Popular amb la col·laboració de Convergència, avui en dia, Junts per Catalunya. Per tant, ara que sembla que ens tornarà a colpejar una nova crisi econòmica, les classes populars i treballadores no han de tornar a suportar a les seves esquenes les conseqüències d'aquesta.

Per això, la JSC reivindiquem el paper del nou Govern liderat per Pedro Sánchez, que ha recuperat la negociació col·lectiva com a eina de pressió de les treballadores i treballadors enfront dels abusos de l'empresariat, o l'augment de gairebé el 30% de l'SMI en dos anys. També, volem reivindicar la gestió de la crisi per part de l'Executiu que ha anunciat mesures enfocades a oferir una major protecció a les treballadores i a les famílies i persones més vulnerables i precaritzades, encarant aquesta crisi de diferent manera i posant a les persones en el centre.

Reivindicar el Primer de Maig no està desfasat, i no és una qüestió de modes, és una qüestió de valors i principis. Sense la protecció dels treballadors i les treballadores no hi ha economia, perquè no hi ha vida. L'exemple ho estem veient aquests dies; sense treballadors i treballadores, no hi ha empreses, no hi ha riquesa i no hi ha futur. Treballadores i treballadors que netegen els carrers mentre dormim, que investiguen nous components i eines per fer front el virus, que fan tornos interminables per posar la vida del col·lectiu per davant de tot. En definitiva, una solidaritat obrera que va fer possible la democràcia, que va lluitar per sous dignes i perquè els seus fills i filles poguessin accedir a una educació que ells i elles, majoritàriament, no van poder gaudir. Els hi devem tot, com ho devem al conjunt del proletariat estigmatitzat durant anys per la seva feina, i que avui, són com ho han estat sempre, imprescindibles. Ens referim al personal del sector de l'alimentació, dels transports, de la neteja i o la seguretat.

També ens recordem del precariat en totes les seves formes. En la del treballador, si treballador, que és explotat per empresaris, i també institucions, que s'aprofiten de la seva posició de becari per fer-los fer feines per les quals no estan preparats ni són remunerats per elles. L'abús horari que pateixen els fa treballadors i treballadores més atractius per als empresaris, en comptes de treballadors ja qualificats. El precariat en forma de treballador pobre, que acumula diverses feines per poder arribar a un sou digne, si és que ho aconsegueix, amb el que això comporta, una sistemàtica reducció de la seva vida social i personal. Emfatitzem una figura que va a cavall entre les dues prèvies, com és la del treballador o treballadora agrària. Per tots ells i elles, la JSC demanem pujar el salari mínim interprofessional fins que representi el 60% del salari mitjà, aproximadament uns 1.200€, un salari que garantiria als treballadors i treballadores un desenvolupament vital equiparable a l'europeu.

L'obrerisme sempre té nous reptes, com és el *boom* del teletreball i les jornades flexibles i interminables que atempten greument contra la jornada laboral de 8h. A més, volem remarcar el trasllat dels costos que suposa per a la persona treballadora (pagament de llum, aigua, internet, etc), un negoci rodó per l'empresa.

En darrer lloc, no oblidem l'estudiantat, aquell col·lectiu que ha de compaginar estudis amb pràctiques, en la majoria de casos, no remunerades. La JSC ha defensat, defensa i defensarà que les pràctiques, en cas d'estar emmarcades dins d'un pla d'estudis o bé, com un, han de ser remunerades, dignes i amb totes les garanties que caracteritzen els llocs de treball. És per això que cal un Estatut del Becari que reguli totes aquestes pràctiques i posi els drets dels i les becàries per davant de la voluntat de l'empresariat.

La Joventut Socialista de Catalunya, es compromet a defensar avui i sempre la veu dels i les joves treballadores, i acompanyar a tota la classe treballadora en les seves reivindicacions fins que arribem a assolir una societat socialment justa.

